

University of Groningen

Genetics of different asthma phenotypes

Nieuwenhuis, Maartje

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2017

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Nieuwenhuis, M. (2017). *Genetics of different asthma phenotypes*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Chapter 11

Dankwoord

Dankwoord

Het is zover, mijn proefschrift is af!!!! En dan komt het moeilijkste en misschien ook wel leukste hoofdstuk, het dankwoord... wat zet je nu precies in een dankwoord.

Allereerst wil ik de deelnemers van mijn studie bedanken voor de tijd en inzet die ze hebben gegeven. Er werden dan weliswaar geen grote ingrepen gedaan, maar je vrijwillig blootstellen aan onderzoeken die onbehagen geven, verdient wel een extra bedankje. Zonder deelnemers aan onderzoek, zullen wij er nooit achter kunnen komen hoe een ziekte in elkaar zit. Tevens wil ik de leescommissie bedanken voor het beoordelen van mijn proefschrift.

Hoe kom je er nu toe om te gaan promoveren. Na mijn studie bewegingswetenschappen met daarna een internationale master in Leuven, ben ik door zowel Prof. Mathieu de Greef als Dr. Johan Wempe aangestoken onderzoek te doen naar longziekten. Dit begon al in mijn bachelor en werd alleen maar meer tijdens mijn master. Het naadje van de kous willen weten en toch ook met mensen werken, trok mij heel erg. Een logisch gevolg was dan ook om te gaan promoveren, het liefst op longziekten.

Na een aantal brieven en sollicitatie gesprekken, had ik voor de tweede keer een sollicitatie gesprek bij Prof. Dirkje Postma. De eerste functie was helaas niet voor mij, dus was ik toch wel gespannen voor dit gesprek. Toen ik naar binnen mocht komen en het eerste wat Dirkje zei was; "Ooooo, jij bent het", dacht ik, nou ik kan inpakken.... Maar het gesprek dat we hadden, met daarbij ook Gerard en Judith, was heel ontspannen en eigenlijk ook wel gezellig. Van genetica wist ik eigenlijk niet zo veel, wat al wel bleek bij het eerste woord dat hierover viel. Een GWAS, wat je normaal op z'n engels uitspreekt als G-WAS, verwoordde ik netjes als een mooi gewas, maar toch zagen jullie gelukkig de potentie in mij en mocht ik aan mijn promotie beginnen.

Dirkje, iedere week hadden we overleg, zo vaak dat ik de agenda's niet meer maakte, maar ze gewoon maar meenam en je door alles heen loodste wat ik wilde bespreken. Meestal waren dit onmogelijk grote tabellen en uitkomsten, die we gedetailleerd doorliepen. Het scherpe denken en vooral geen genoeg nemen met 'het is gewoon zo/het komt er toch uit', heb ik stiekem toch een beetje van je overgenomen. Ook was er altijd ruimte om te brainstormen over wat ik verder in mijn promotie zou kunnen doen, hoewel dit in het vierde jaar toch een beetje getemperd moest worden. Maar toen ik na een dikke twee jaar toch kwam met de wens ook zelf een onderzoek op te zetten, stond je hier zeker voor open. Toen er eenmaal subsidie beschikbaar was om een onderzoek naar remissie op te zetten mocht ik ook helemaal los gaan.

Tijdtechnisch niet heel handig om een studie op te zetten na een dikke twee jaar, maar wel heel leuk. Zonder de brainstormen die we gehad hebben, was het niet zo'n leuk en goed (al zeg ik het zelf) onderzoek geworden. Hierdoor heb ik ook een mooie kijk in alle facetten van het onderzoek mogen krijgen, dank daarvoor!

Judith, wat is het heerlijk om met jou samen te werken. Je hebt of maakt altijd tijd voor vragen en advies, wat ik altijd heel fijn vond. Net even in twee minuten bevestiging krijgen van je eigen idee, voor je aan een analyse van een paar uur begint. En als het dan toch anders moest, legde je het zo makkelijk uit, dat je ook zo weer verder kon.

Verder delen we inmiddels de 'passie' voor remissie binnen astma. Hoewel nog niet iedereen in de wetenschappelijke wereld overtuigd is van het feit dat astma ook echt voor altijd in remissie kan gaan, deel ik deze passie met jou. Bij het opzetten van het Roorda cohort, hebben we dan ook veel overleg gehad. Net als bij de analyses die na de studie uitgevoerd konden worden. Dit heeft al geleid tot twee mooie papers en dat was zonder jou niet gelukt! Dank voor alle heldere uitleg en ad hoc tijd bij onduidelijkheden.

Gerard, toch meer de beta-man van ons vieren. Welke programma's zijn nu goed te gebruiken voor genetica en welke testen/analyses kunnen we het beste uitvoeren. Maar ook vragen over het DAG cohort gaan je aan het hart. Toen we zagen dat er toch wat rare dingen in de genetische data zaten na imputatie, merkte ik dat het je niet lekker zat. Na helemaal te hebben uitgezocht waar dit in zat, werd de data weer vrijgegeven en konden we door. Toch is de 'beta-man' zeker niet helemaal dekkend, want je scherppte in de interpretatie van de uitkomsten; wat betekent dit voor de patiënt, laten de echte dokter zien. Ook toen we deelnemers voor het Roorda cohort zagen en mensen afwijkende resultaten hadden, had je altijd tijd deze mensen uit te leggen wat er aan de hand was. Ik vind het bewonderingswaardig dat het je toch lukt om tijd te maken voor alle dingen die op je af komen, want het zijn er een boel! Dank voor al het geduld om me de genetische analyses en de implicaties op de 'echte' patient uit te leggen.

Een studie doe je nooit alleen, het is een samenwerking van verschillende afdelingen en disciplines. Ieder weet van zijn eigen discipline wat het beste en nieuwste materiaal is om te gebruiken. Dat wij in het UMCG een goede samenwerking hebben binnen de GRIAC, maakt het laagdrempelig om je kennis te delen en ook kennis te vragen. Zonder samenwerking met het lab voor het opwerken van menig (on)aangekondigde brush, de longfunctie voor alle functietesten en genetica hadden we nooit zulke mooie data gehad. En natuurlijk wil ik Nicole bedanken, samen zagen we alle patiënten van het Roorda cohort wat een fijne afwisseling gaf van alle harde genetische data die we verwerkten. Ook wil ik de co-auteurs van al mijn stukken bedanken voor de goede suggesties en input om een artikel nog beter te maken.

De secretaresses van de longafdeling; Trudy, Heleen, Sietske en Stephanie. Dank voor alle hulp en gezelligheid. En in het bijzonder Sietske voor het vinden van de gaatjes in de agenda van Dirkje, maar ook voor de gezellige gesprekken die we gehad hebben.

Alle promovendi en medeonderzoekers. Dank voor alle gezelligheid, knutsel en grabbel uurtjes (al dan niet met glitters), maar ook de momenten waarop er een traan en een lach viel, want laten we eerlijk zijn, promoveren gaat niet altijd over rozen. Ook de uitjes die we hadden, van congressen, tot bowlen/curlen, te veel om op te noemen, waren altijd zeer geslaagd. Akkelies, Jorine, Susan, Grietje, Erica, Ilse, Fransien, Anda, Wytse, Eef, Jantien, Margot, Karin, Ruth, Kai, Claire, Helma, Corneel, Orestes en Alice dank voor de gezelligheid en hulp bij lastige dingen!

Mijn paranimfen, ik vind het heel fijn en leuk dat jullie mijn paranimfen willen zijn en me steunen op deze dag. Joost, mijn grote broer, hoewel we niet heel dicht bij elkaar in de buurt wonen, voelt het toch altijd dichtbij. Het is altijd een feestje om weer bij elkaar te zijn! Alma, mijn onofficiële schoonzus, want een echte Voerman trouwt immers niet. Wat bijzonder was het om samen zwanger te zijn bij Job, hoewel baas boven baas, jij mocht twee mooie jongens in één keer dragen. Ik ben blij dat wij en de jongens elkaar zo veel zien en samen optrekken.

Lieve familie en vrienden dank voor de steun en interesse in mijn onderzoek, hoewel het ook vaak als abrakadabra zal hebben geklonken, was ik blij dat jullie er toch naar bleven vragen en me bleven steunen. Lieve pap en mam, dank voor alle steun door de jaren heen, voor het me uitdagen door te gaan maar ook voor de hulp als we met de handen in ons haar zaten, omdat we een zieke Job hadden, maar toch moesten werken.

Menno, Job en Hidde, de drie liefdes van mijn leven. Lieve Menno, dank voor je steun over de jaren heen, maar ook het me weer met beide voeten op de grond zetten als ik doorsloeg in werken. Het leven is niet alleen maar werken, maar er zijn ook andere dingen waar je energie uit kan en moet halen. Lieve Job en Hidde, ik hoop dat jullie altijd je hart zullen volgen en je dromen waar zullen maken.

Maartje